

Sag T-24/90

Automec Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Konkurrence — Kommissionens forpligtelser, når den er blevet forelagt en klage«

Forslag til afgørelse fra den udpegede generaladvokat, dommer D. A. O. Edward, fremsat den 10. marts 1992	2226
Rettens dom af 18. september 1992	2250

Sammendrag af dom

- 1. Konkurrence — administrativ procedure — standsning af overtrædelser — Kommissionens kompetence — overtrædelse af traktatens artikel 85 — påbud til en virksomhed om at indgå kontraktforhold — ikke omfattet
(EØF-traktaten, art. 85, stk. 1 og 2; Rådets forordning nr. 17, art. 3)*
- 2. Konkurrence — administrativ procedure — undersøgelse af klager — Kommissionens fastsættelse af prioriteter — forpligtelse til at foretage en undersøgelse og ved beslutning træffe afgørelse om eksistensen af en overtrædelse — ingen forpligtelse — begrundelse af beslutninger om at henlægge en sag — domstolskontrol
(EØF-traktaten, art. 190; Rådets forordning nr. 17, art. 3; Kommissionens forordning nr. 99/63, art. 6)*
- 3. Konkurrence — administrativ procedure — undersøgelse af klager — hensyntagen til den fællesskabsinteresse, der er forbundet med undersøgelsen af en sag — skønskriterier
(EØF-traktaten, art. 85 og 86)*

4. *Konkurrence — administrativ procedure — undersøgelse af klager — beslutning om henlæggelse begrundet med klagerens mulighed for at rette henvendelse til den nationale retsinstans — lovligt — betingelse*

1. Blandt de civilretlige følger af en overtrædelse af forbuddet i traktatens artikel 85, stk. 1, er kun én, nemlig aftalens ugyldighed, udtrykkeligt nævnt i artikel 85, stk. 2. Det tilkommer den nationale ret at fastlægge de øvrige følger, som er forbundet med en overtrædelse af traktatens artikel 85, såsom forpligtelsen til at erstatte det tab, som er påført en tredjemand, eller en eventuel forpligtelse til at indgå kontrakt. Det er således den nationale retsinstans, der i givet fald og efter nationale retsregler kan pålægge én virksomhed at indgå kontrakt med en anden.

Da kontraktfriheden må forblive reglen, kan det ikke anerkendes, at Kommissionen i forbindelse med den kompetence til at meddele påbud, som den råder over med henblik på at bringe overtrædelser til ophør, har kompetence til at påbyde en virksomhed at indgå kontraktforhold, idet Kommissionen i almindelighed råder over egnede midler til at pålægge en virksomhed at bringe en overtrædelse til ophør.

En sådan begrænsning af kontraktfriheden kan navnlig ikke anerkendes, fordi der findes flere midler til at bringe en overtrædelse til ophør. Dette er tilfældet med overtrædelser af traktatens artikel 85, stk. 1, der skyldes anvendelsen af et salgssystem. Sådanne overtrædelser kan ophæves gennem opgivelse eller gennem ændring af salgssystemet. Under disse

omstændigheder har Kommissionen ganske vist kompetence til at fastslå overtrædelsen og pålægge de deltagende virksomheder at bringe den til ophør, men det tilkommer den ikke at påtvinge dem sit valg blandt de forskellige former for adfærd, der alle er forenelige med traktaten.

2. Når Kommissionen forelægges en klage i henhold til artikel 3 i forordning nr. 17, er den hverken forpligtet til ved beslutning at tage stilling til eksistensen af den hævdede overtrædelse, medmindre klagens genstand henhører under dens enekompetence — således som det er tilfældet med ophævelse af en fritagelse, der er meddelt i henhold til traktatens artikel 85, stk. 3 — eller til at foretage en undersøgelse. Da Kommissionen er tillagt en vid og almindelig overvågnings- og kontrolopgave på konkurrenceområdet, er den omstændighed, at den prioriterer de sager, der verserer for den, forskelligt, derfor forenelig med dens forpligtelser i henhold til fællesskabsretten.

De proceduremæssige garantier i henhold til artikel 3 i forordning nr. 17 og artikel 6 i forordning nr. 99/63 forpligter dog Kommissionen til at foretage en omhyggelig undersøgelse af de faktiske og retlige omstændigheder, som den klagende part har fremført, med henblik på at undersøge, om de nævnte omstændigheder giver grundlag for at antage, at der foreligger en adfærd, som kan fordreje konkurrencen på det fælles marked og

påvirke handelen mellem medlemsstaterne; desuden skal enhver beslutning om at henlægge en klage være begrundet, således at Fællesskabets retsinstanser kan udøve legalitetskontrol.

med henblik på bedst muligt at opfylde dens opgave, som består i at overvåge overholdelsen af traktatens artikel 85 og 86.

3. Det er lovligt, at Kommissionen ved prioriteringen af en sag, som er blevet forelagt den, lægger vægt på Fællesskabets interesse. Ved vurderingen af denne interesse skal Kommissionen tage hensyn til den konkrete sags omstændigheder og navnlig de faktiske og retlige forhold, der er blevet fremført. Det påhviler den bl.a. at afveje den påståede overtrædelses betydning for det fælles markeds funktion, sandsynligheden for at kunne godtgøre dens eksistens og rækkevidden af de nødvendige undersøgelsesforanstaltninger
4. Når Kommissionen som begrundelse for at henlægge en klage, som en virksomhed har forelagt den angående overtrædelse af Fællesskabets konkurrenceregler, henviser til klagerens mulighed for at gøre sine rettigheder gældende for den nationale retsinstans, skal Fællesskabets retsinstanser, der skal kontrollere lovligheden af denne henlæggelse, undersøge, om rækkevidden af den beskyttelse, som de nationale retsinstanser kan tillægge klagerens rettigheder i henhold til traktatens bestemmelser, er blevet korrekt vurderet af Kommissionen.